

— Σε ακολουθῶ πάντοτε.

Τῶν περισωθέντων πλοίων μὴ ἀρκούντων πρὸς ἐπιβίβασιν τῶν ἐπιζήσαντων, ὁ Βλαδιμή-
ρος διήρπασεν εἰς δύο τὴν δύναμιν αὐτοῦ· καὶ τὸ
μὲν πολὺ ἀπέστειλε διὰ ξηρᾶς, αὐτὸς δὲ μετὰ
τῶν λοιπῶν ἐπεχείρησε τὸν διὰ τοῦ Εὐξείνου
ἀνάπλου, παραλαβὼν τὸν τε Χαράλδον καὶ τὸν
Ῥαγνάρον. Ἄλλ' ἐπέκειντο ἔτι δεῖναι διὰ τοὺς
Ῥώσους δοκιμασίαι.

Οἱ διὰ ξηρᾶς βαδίζοντες εὐρίσκοντο περὶ τὴν
Βάρναν, ὅτε προσεβλήθησαν αἰφνης ὑπὸ τοῦ αὐ-
τόθι στρατηγούτος Κατακαλῶν Κεκαυμένου,
καὶ οἱ μὲν πλείστοι ἐφονεύθησαν, ὀκτακόσιοι
δέ, ζωγηθέντες, ἀπεστάλησαν εἰς Βυζάντιον.
Ὁ Καραμζίνος, ἀκολουθῶν τὸν Νέστορα, βεβαιῶ
ὅτι πάντες οὗτοι ἐτυφλώθησαν, ἀλλ' οὐδὲν περὶ
τούτου λέγει ὁ σχεδὸν σύγχρονος Κεδρηνός.

Συγχρόνως δὲ ἀπεστάλησαν καὶ εἰκοσιτέ-
σαρα πλοῖα κατὰ τοῦ φεύγοντος Βλαδιμήρου·
ἀλλ' οὗτος, ἀδαῆς περὶ τὰ ναυτικά, ἐνεπιστεύθη
τοῦ στολισκοῦ τὴν διοίκησιν εἰς τὸν Χαράλδον,
ὅστις ἐδείχθη καὶ αὐθις ἐπάξιος τῆς ἀρχαίας
αὐτοῦ φήμης, καθ' ὅσον, ναυμαχίας συγκροτη-
θείσης πεισματώδους, ἀντέστησαν μὲν ἐπὶ μα-
κρὸν οἱ Βυζαντινοί, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ὀλοσχερῶς
κατεστράφησαν, τεσσάρων μὲν ἐκ τῶν πλοίων
αὐτῶν κυριευθέντων, καὶ τῶν ἄλλων καταθυ-
θισθέντων.

Τὸ κατόρθωμα τοῦτο ἦν ἀληθῶς περιδοξόν,
διότι τὰ Ῥωσικὰ σκάφη, εὐαριθμότερα καὶ τε-
ταλαιπωρημένα, ἤμύνοντο ἀφ' ἑτέρου κατὰ τοῦ
σκευαστοῦ πυρός· ὅθεν ἀνέκφραστος ὑπῆρξεν ἡ
χαρὰ τοῦ Βλαδιμήρου, ὁρῶντος οὕτω παρ'
ἐλπίδα σωζομένην τὴν τιμὴν τῶν Ῥωσικῶν ὀπλων,
ἀνευφημῆθη δὲ ὁ Χαράλδος ἀπὸ τῆς στιγμῆς
ἐκείνης ὡς ἥρωος καὶ ῥύστης.

Αὕτη ὑπῆρξεν ἡ τελευταία κατὰ τοῦ Βυζαντι-
νοῦ Κράτους τῶν Ῥώσων ἐπιδρομή, καθ' ὅσον ἀπὸ
τῆς ἐποχῆς ταύτης μέχρι τῆς ἀλώσεως περιεπλά-
κησαν εἰς ποικίλους ἐσωτερικούς περισπασμούς,
καὶ μόλις μετὰ ἑξ αἰῶνας ἐπεφάνησαν ἐκ νέου εἰς
τὸν Βόσπορον, καθ' ἣν ἐποχὴν τῆς κλεινῆς βα-
σιλευούσης ἦρχον πλέον, ἀντὶ τῶν Ἑλλήνων
Αὐτοκρατόρων, οἱ διάδοχοι τοῦ Προφήτου.

(Ἐπεται τὸ τέλος) ΚΛΕΩΝ ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ἡ ἐπίπλαστος μετριοφροσύνη εἶνε τὸ ταπεινότα-
τον τῶν ψευδῶν.

*

Ἡ ἀρετὴ ὅπως ἡ ὑγεία δὲν εἶνε τὸ κύριον ἀγαθόν.
Ἐπέχει μάλιστα τόπον ἀγαθοῦ χωρὶς νὰ εἶνε ἀγαθόν.
Εἶνε βεβαίωτερον ὅτι ἡ κακία καθιστᾷ τὸν ἀνθρώπον
δυστυχῆ ἢ ὅτι ἡ ἀρετὴ παρέχει τὴν εὐτυχίαν. Ὁ λό-
γος δι' ὃν ἡ ἀρετὴ καθιστάται τόσον ἐπιθυμητὴ εἶνε
ἢ τι ἀντιτίθεται πρὸς τὴν κακίαν.

Ἡ ὭΡΑ ΤΟΥ ΦΑΓΗΤΟΥ

ΣΥΖΥΓΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Συνήθως δειπνοῦσιν εἰς τὰς ἑπτὰ ἀκριβῶς
παρὰ τῆ κυρίῳ καὶ τῆ κυρίῳ Φασουλῆ.—Ὁ κ.
Φασουλῆς εἶνε ἀπὸ πρωΐας καὶ μόλις τώρα
εἰσέρχεται καὶ διευθύνεται εἰς τὴν τραπεζα-
ρίαν.—Ἐχει ἀργοπορήσει δέκα λεπτά!!!

Ἡ ΚΥΡΙΑ χωρὶς νὰ τοῦ ἀφήσῃ καιρὸν νὰ προ-
φέρῃ λέξιν. — "Ὅταν ἐκτύπησες τὸ κουδούνι
ἐνόμισα πῶς εἶνε ὁ γιατρός.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ ἀρησώχως.—Τὸν ἐπρόσμενες; Ἄρ-
ρωστη εἶσαι;

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—Θαρρεῖς λοιπὸν πῶς καὶ ἂν ἔχη
κανεὶς καὶ σιδερένιαν ὑγεία ἔμπορεῖ νὰ τὴν δια-
τηρήσῃ, ὅταν δὲν ἔχη τὸ στομάχι του τακτικᾶς
ὥρας... Ἡ μήπως δὲν εἶνε ἡ χειροτέρα ἀρ-
ρώστια αὐτῆ τῆς διαρκοῦς ἀνησυχίας, τῆς
ἀγωνίας; Νὰ σὲ προσμένω καὶ νὰ σιγοψήνωμαι
καὶ νὰ βάζω χίλια κακὰ μὲ τὸν νοῦν: πότε πῶς
τοῦ ἦλθε καμμιά συγκοπή, πότε πῶς σ' ἐπά-
τησε καμμιά ἀμαξία...

Ὁ κύριος προβλέπων θύελλαν ἐξακολουθεῖ
νὰ σιωπᾷ.

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—Θὰ καταδεχθῆτε τοῦλάχιστον
ν' ἀπαντήσετε εἰς μίαν μόνην ἐρώτησιν ποῦ θὰ
σὰς κάμω;

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ.—Ποῖαν;

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—Ἡμπορεῖτε νὰ μοῦ εἰπῆτε ἂν
ἔχετε σκοπὸν νὰ ἔρχεσθε καθε βραδύ τὴν ἰδίαν
ὥραν;

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ μελιχρῶς.—Μὰ, γυναῖκά μου,
νὰ κάθεται τώρα νὰ συγχύζεσαι γιατί ἔτυχε μιὰ
φορὰ ν' ἀργήσω λιγάκι, ἀξίζει τὸν κόπον; Ἐμ-
ποδίσθηκα ἀπὸ κάποιον ὑπόθεσιν, τὴν ὁποῖαν
καὶ μοῦ εἶπαν νὰ κρατήσω μυστικήν.

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—Καὶ ποῖος μοῦ ἐγγυᾶται ὅτι εἰς
τὸ μέλλον δὲν θὰ λείψης μίαν ἐβδομάδα. Ἐτσι
ἀρχίζει κανεὶς ἀπὸ δέκα λεπτά καὶ τελειώνει
εἰς δέκα ἔτη...

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ.—Αὐτὸ δὲ ποτέ δὲν ἔγινε!

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—Πῶς δὲν ἔγινε; Χθὲς βράδυ ἐσὺ
ὁ ἴδιος δὲν μοῦ διηγεῖσθαι ὅτι ἓνας πλοίαρχος
ὕδρατος πρὸ ὀκτῶ ἐτῶν ἐφυγεν ἀπὸ τὸ σπίτι του
μὲ τὴν ὑπόσχεσιν πῶς εἰς δύο τρεῖς μῆνας θὰ
γυρίσῃ καὶ ἀκόμη τὸν προσμένει ἡ δυστυχισμένη
τοῦ ἡ γυναῖκα;

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ.—Πῶς νὰ γυρίσῃ, ἀφοῦ πιθανώ-
τατα ἐπνίγηκε εἰς τὸν Ἀτλαντικόν;

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—Εἶνε πολὺ εὐκολόν νὰ διαδόσῃ
κανεὶς πῶς ἐπνίγηκε, ὅταν ἤξευρη ὅτι δὲν
ἠμποροῦν νὰ τὸν διαψεύσουν. — Νομίζεις λοι-
πὸν ἡ εὐγενεία σου πῶς ἄμα βαρεθῆς τὸ σπίτι
καὶ σοῦ ἔλθῃ ἡ ἰδέα νὰ μὲ ξεφορτωθῆς γιὰ
πάντα καὶ νὰ πᾶς νὰ ζήσης εἰς τὴν Εὐρώπην

ἢ εἰς τὴν Ἀμερικὴν, θὰ μὲ γελάσῃς μὲ καμμίαν ψεύτικην εἰδήσιν εἰς τὰς ἐφημερίδας πῶς τάχα ἐπνίγηκες, ἢ πῶς ἐπέταξες μὲ κανένα ἀερόστατον εἰς τὰ σύννεφα; Αὐτὰ δὲν περνοῦν εἰς ἐμένα, ὅπως δὲν περνοῦν καὶ αἱ σημεριναὶ σου προφάσεις.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ.—Δὲν ἐννοῶ πού βλέπεις τὰς προφάσεις...

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—Κάνεις τάχα πῶς ἔρχεσαι βυθισμένος εἰς μυστήρια... καὶ ἅμα σ' ἐρωτήσουν... ἅμα καταδεχθῶν νὰ σ' ἐρωτήσουν, σφίγγεις τὰ χεῖλη σου καὶ λὲς πῶς εἶνε μυστικὸν τὸ πρᾶγμα... ὦ! οὔτε ἔχω τὴν περιέργειαν, οὔτε θέλω νὰ τὸ μάθω αὐτὸ τὸ περίφημον μυστικόν σου... εἶνε πράγματα πού ἴσα ἴσα φοβάται κανεὶς μήπως τὰ μάθῃ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν...

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ.—Μὴν σοῦ κερφώνονται τέτοιαις ιδέαις ἔς τὸ κεφάλι; σὲ βεβαίῳ ὅτι ἡ ὑπόθεσις δὲν ἦτον δική μου, ἦτον ξένη.

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—Ὡραία ὑπόθεσις πού ἕνας ἄνδρας δὲν ἤμπορεῖ νὰ τὴν πῇ τῆς γυναίκας του... Ἐξω ἀπὸ τὸ σπίτι κόβει καὶ βράθει ἡ γλῶσσά σου, ἅμα εἶσαι κοντὰ μου σὲ πιάνει γλωσσοδέτης.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ.—Σοῦ λέω καὶ πάλι πῶς τὸ μυστικὸν εἶνε ξένον.

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—Ἡ δικαιολόγησις σου αὐτὴ εἶνε πολὺ εὐκολὴ ἀλλὰ καὶ πολὺ τετριμμένη.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ.—Οὐφ! μὰ ἐπὶ τέλους θὰ μὲ τρελλάνῃς μ' αὐτά!

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—Δὲν εἶσαι δὰ τόσον εὐαίσθητος!

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ.—Γιὰ νὰ εὐρω τὴν ἡσυχίαν μου προτιμῶ νὰ σοῦ τὸ εἰπῶ εὐθύς.

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—"Ὅχι, ὄχι" εἶνε περιττόν.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ.—Δὲν θέλεις νὰ σοῦ εἰπῶ τίποτε;

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—Γιατὶ τάχα; Θὰ μοῦ πλάσῃς καμμία ἱστορίαν; εἶσαι πρωτομάστορος εἰς αὐτά.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ.—Θὰ μ' ἀκούσῃς, καὶ ἢ ὄχι;

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—"Ἀμα τὸ ἐτοιμάσῃς εἰς τὸ κεφάλι σου ἤμπορεῖς νὰ τ' ἀρχίσῃς τὸ παραμῦθι σου.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ.—Λοιπόν, τὸ μεσημέρι, ἐνῶ...

Ἡ ΚΥΡΙΑ διακ' ἄπουσα ἀποτόμως.—Σὲ προειδοποιῶ ὅμως πῶς δὲν θὰ πιστέψω οὔτε λέξιν ἀπ' αὐτά.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ.—Τότε εἶνε περιττόν νὰ σοῦ τὰ εἰπῶ.

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—Βλέπεις; ἤμουν βεβαία ἐγὼ ὅτι τὴν τελευταίαν στιγμὴν θὰ τὰ ἐμπέρδευες, δὲν θὰ εὐρισκες πῶς νὰ τὰ μπάλωσῃς!

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ.—Μὰ ἐπὶ τέλους!!

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—Κάνε τώρα πῶς θυμῶνεις, ὡς πού νὰ σοῦ ἔρθῃ κανένα ψεῦμα εἰς τὸν νοῦν.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ ἐξαλλος.—Ποῦ νὰ κοπῇ ἡ γλῶσσά μου σύρριζα! Θὰ μὲ ἀφήσῃς νὰ μιλήσω, καὶ ἢ ὄχι;

Ἡ ΚΥΡΙΑ ταπεινῶς.—Ὅριστε, ὀρίστε ἡ ταπεινή σας δούλη σας ἀκούει.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ.—Λοιπόν, τὸ μεσημέρι ἕνας φίλος μου ὁ ὁποῖος ἐκινδύνευε νὰ χρεωκοπήσῃ ἦλθε καὶ μοῦ ἐνεπιστεύθη τὴν θέσιν του καὶ μοῦ ἐζήτησε νὰ τὸν βοηθήσω. Χάριν αὐτοῦ ἔτρεχα εἰς τὸ χρηματιστήριον καὶ εἰς τὰς τραπέζας κ' ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἕως τώρα.

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—Καὶ λοιπόν.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ.—Τὰ ἐσυμβίβασα· ἔδωκα ἐγὼ ἐγγύησιν...

Ἡ ΚΥΡΙΑ μετὰ βαθὺν στεναγμὸν.—Πολὺ καλὰ ἔκαμα κ' ἐξόφλησα χθὲς τὸν λογαριασμὸν τοῦ ψωμᾶ· τοῦλάχιστον ἀσφαλίζομεν πάλιν μὲ πίστωσιν τὸ ψωμί μας γιὰ ἕνα μῆνα... Ἀπὸ ἀπόψε θὰ βάλω τὸ παιδί μας νὰ κοιμηθῇ εἰς τὰ σανίδια, ν' ἀρχίσῃ νὰ συνειθίζῃ, γιατί βέβαια τέτοιο μέλλον τοῦ προετοιμάζει ὁ κύριος πατέρας του, ἀφοῦ πηγαίνει καὶ διδὲι ἐγγύησιν εἰς τὸν πρῶτον κατεργάρον πού τοῦ τύχη.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ.—Κατεργάρες! Πῶς διδίδεις τίτλους εἰς ἕνα ἄνθρωπον χωρὶς νὰ ζεύρῃς καν τὸ ὄνομά του;

Ἡ ΚΥΡΙΑ περιφρονητικῶς.—Καταλαβαίνω δὰ· θὰ εἶνε κανεὶς ἀπὸ τοὺς φίλους σου ἐκείνους πού πᾶς κ' εὐρίσκεις ἔς τὸ καφενεῖον καθε βράδου.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ.—Καὶ ἂν δὲν εἶνε ἀπὸ ἐκείνους, ἡ ἀλήθεια εἶνε πῶς τὸν ἔχω φίλον καὶ τὸν ἀγαπῶ πολὺ.

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—Καὶ γιὰ νὰ μὴν ἐγγιζῇς τὴν λεπτότητά του δὲν λὲς τὸνομά του. Βέβαια ἐντρέπεται καὶ σὺ ὁ ἴδιος γιὰ τὸν φίλον σου.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ.—Μὴν τὰ λὲς αὐτά... Ἄν ἤξευρες ποῖός εἶνε...

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—"Ὅποιος καὶ ἂν εἶνε, εἶνε ἕνας τυχοδιώκτης, ἕνας τιποτένιος, ἕνας λωποδύτης..."

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ ἀπολέσας τὴν ὑπομονήν.—Λοιπόν, ἀφοῦ θέλεις καὶ καλὰ νὰ τὸ μάθῃς, καὶ γιὰ νὰ πεισθῇς πῶς ἀδίκως τὸν ἐστόλισες μὲ ὅλους αὐτοὺς τοὺς τίτλους, σοῦ λέω πῶς εἶνε... ὁ ἀδελφός σου ὁ Πέτρος. Ἐπαιζεν ἀσυλλόγιστα εἰς τὰ Λαύρεια καὶ εὐρέθηκεν ἀνοικτὸς μὲ κάμπουσας χιλιάδες.

Ἡ ΚΥΡΙΑ ἐνδακρὺς ῥίπτεται εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Κυρίου.—"Ἄχ! συγχώρησέ με, συγχώρησέ με!"

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ μετὰ μικρὰν σιωπὴν.—Καὶ τώρα, ἀφοῦ ἐπέρασεν ἡ μπόρα, δὲν καθήμεθα ἔς τὸ τραπέζι;

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—"Ὅχι ἀκόμη.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ.—Γιατὶ;

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—Ἡ μαγειρίσά μας ἦτον ἔξω καὶ ἄργησε νὰ ἔλθῃ. Μόλις θὰ εἶνε ἔτοιμα εἰς τὰς ὀκτώ.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ.—Εἰς τὰς ὀκτώ!!! Καὶ μοῦ ἔκαμες ὅλην αὐτὴν τὴν σκηρὴν γιατί ἦλθα εἰς τὰς ἑπτὰ καὶ δέκα;

Ἡ ΚΥΡΙΑ.—Τὸ ἔκαμα ἐπίτηδες γιὰ νὰ μὴν

χάσης τήν ὑπομονήν σου προσμένοντας ὡς τὰς ὀκτώ. Μ' αὐτὰ ἐπέρασε τόση ὥρα, ὅπου καί ἂν εἶνε θά φέρουν τήν σούπαν.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ βλέπων τὸ ὡρολόγιόν του καὶ ἀνακινῶν τὴν κεφαλὴν. — Ὀκτὼ παρὰ εἴκοσι! Μισὴν ὥραν ἐβάσταξε αὐτὴ ἡ διασκεδάσις; κρίμα ποῦ ἐτελείασε τόσον γρήγορα! Τί θὰ κάμωμεν τῶρα;

Ἡ ΜΑΓΕΡΙΣΣΑ ἐκ τῆς θύρας. — Κυρία, ἔτοιμα εἶνε!

(Μίμησις).

Δε.

ΑΝΘΟΣ—ΕΡΗΜΙΤΗΣ¹

Στὴν ἐρημιὰ μνάχο σου
ἢ μ' ἄλλ' ἀδέλφια ταῖρι
μέσα στοῦ λόγκου θρέφεται
τὴν ἀγκαλιά, τ' ἀγέρι,
κ' ἀπὸ τὰ χέρια μακρὰ
κ' ἀπὸ τὰ μάτια ἔενο
ὡς ἐρημίτης στέκεσαι
ἐκεῖ μέσα κρυμμένο
κ' ἀντ' ψαλοῦς καὶ προσευχῆς
τ' ἀγέρι βαλοσμουεῖς
μὲ τὰ περισσὰ ἀρώματα
'ποῦ στὰ οὐράνια ὑψόνεις,
μαζὶ μὲ τόσες μυρωδιές
τραγούδια, ὕμνωδιές,
ποῦ στέλνουν τὰ ἐπίγεια,
στὸν πλάστη εὐχαριστίας,
τῆς παρθενιας σου τὴν πνοή
καὶ τὰ ἀγνά σου νιάτα
κλειδόνεις ὑπερήφανο
στὰ φύλλα τὰ ροδάτα,
ὅπου κανεὶς δὲν ἀπλωσε
'πάνου τοὺς δόλιο χέρι
δὲν τᾶειδε, δὲν τὰ μύρισε
τὰ κάλλη τοὺς δὲν ἔφρει,
καὶ μόνον τὰ πιστεύεσαι
στοῦ ἡλίου τὴν ἀχτίδα,
στ' ἀγέρι, στὸ δροσόσταμα,
ὡς ἂν τὴν κορασιῖδα
'ποῦ μέσα εἰς τὸ σπίτι της
ὡς ἂν σὲ ἅγιο βῆμα
φυλάει τοὺς μόσχους τῆς τιμῆς,
τῆς παρθενιας τὸ ντύμα.

Ἐν Ληξουρίῳ τῇ 25 Ἀπριλίου 1889

ΗΛΙΑΣ Α. ΤΣΙΤΣΕΒΑΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

« Οἱ ἐκ πείνης θάνατοι ἐν τῇ πρωτεύουσῃ » ἐπιγράφεται Κυανῇ βίβλος ὑποβληθεῖσα ἐσχάτως εἰς τὰς ἀγγλικὰς βουλὰς. Κατὰ τὰς ἐν αὐτῇ περιεχομένας ἐπισήμους πληροφορίας ἐν Λονδίῳ ἀπέθαναν τῆς πείνης κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν ὄλῳ 29, δηλονότι οὗτος εἶναι ὁ ἐπισήμως γενόμενος γνωστὸς εἰς τὰς ἀρχὰς ἀριθμὸς.

— Οἱ Γερμανοὶ συμπληροῦντες τὸ ἔργον αὐτῶν τῆς ἀνασυστάσεως τῆς ἐν Στρασβούργῳ βιβλιοθήκης, ἣν κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως ἐκείνης ἐπυρπόλη-

¹ Ἐκτακτὸν ἄρθρον ὅπερ εὗρον εἰς τὰ δάση τῶν Κηπριῶν κατὰ τὴν ἐκεῖ περιήγησίν μου.

σαν, ἀπεφάσισαν νὰ οἰκοδομήσῃσι βιβλιοθήκην, χωρητικὴν ἐνός ἑκατομμυρίου περίπου τόμων. Διὰ τὴν οἰκοδομήν δ' αὐτῆς θὰ δαπανηθῶσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος 981,000 μαρκῶν. Ἡ πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς πυρποληθείσης βιβλιοθήκης ἰδρυθεῖσα νέα κατὰ τὴν σύστασιν τοῦ ἐν Στρασβούργῳ Πανεπιστημίου πλουτίζεται ὀσημέραι, τῶν ἀπανταχοῦ Γερμανῶν φιλοτιμουμένων νὰ ἐπανορθώσωσι τὸ γενόμενον κακόν.

— Πλούσιός τις Ἀμερικανὸς ἐκ Μασσαχουσέτης ἐδώρησεν εἰς τὴν πατρίδα του δεκαοκτὼ περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν πρὸς σύστασιν βιομηχανικῶν σχολείων, ἐν οἷς θὰ ἀνατρέφονται ὡς οἰκότροφοι, πλὴν τῶν ἄλλων, καὶ ἐπιμελεῖς παῖδες καὶ κοράσια πτωχῶν γονέων.

— Τὸν παρελθόντα μῆνα Μάϊον ἐπεσκέφθησαν τὴν ἐν Παρισίοις Παγκόσμιον ἔκθεσιν ἐπὶ πληρωμῇ 2,208,045 ἄτομα.

— Εἰς Λονδίον κατέπλευσε πρό τινων ἡμερῶν ἐκ Καντερβουρίας τῆς Νέας Ζηλανδίας προερχόμενον τὸ ἀτμόπλοιον «Βέλλιγκτων», κομίζον 13,000 ἐσφαγμένα πρόβατα ἐν τῷ πάγῳ διατηρούμενα. Εἶναι δὲ τοῦτο τὸ μέγιστον τῶν ἐξ Αὐστραλίας εἰς Εὐρώπην σταλέντων φορτίων νωποῦ κρέατος.

— Ἀπεφασίσθη ἡ ἴδρυσις ὑδρογραφικοῦ Ἰνστιτούτου ἐν Πετροπόλει κατὰ σχέδιον τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, ἐπιθεωρηθὲν καὶ ἐγκριθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν. Τὴν πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ ἀπαιτουμένην ἐτησίαν δαπάνην, προϋπολογισθεῖσαν εἰς 150,000 ρουβλίων, θα καταβάλλωσιν ἀπὸ κοινου τὰ ῥωσικὰ ὑπουργεῖα τῶν Ναυτικῶν τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Περίεργον ἀνακοίνωσιν ἔκαμεν ἐσχάτως Ἀγγλὸς τις εἰς τὴν ἐν Λονδίῳ ἑταιρίαν τῶν τεχνῶν περὶ τῆς ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ τοῖς σιδηροδρόμοις τῆς μεγαλοπόλεως ἐκείνης κινήσεως. Ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Λονδίνου, ἀνερχομένου νῦν εἰς 4,500,000 κατοίκων, εἶναι δυσυπολόγιστος. Ἄν παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ πληθυσμὸς αὐτοῦ θ' αὐξήσῃ καθ' ἡν καὶ μέχρι τοῦδε ἀναλογίαν, ἤτοι καθ' ἡμισυ ἑκατομμύριον ἀνά πᾶσαν δεκαετίαν, εἰς τὸ τέλος τοῦ αἰῶνος τὸ Λονδίνον θὰ ἔχη πλείονας κατοίκους ἀφ' ὅσους εἶχον ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Οὐαλλία ὁμοῦ ἐν ἔτει 1811. Ἐν ἔτει 1603 κατεφείτο τὸ Λονδίνον ὑπὸ 150,000 κατ. Κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ὁ ἀριθμὸς τῶν οἰκιῶν ἀπὸ 207,000 ἀνήλθεν εἰς 320,000. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν ἐν τοῖς ἐξ κυριωτέροις σιδηροδρόμοις τῆς πόλεως ὑπολογίζεται εἰς 200 ἑκατομμύρια ἐτησίως. Οἱ ἐπιβάται τῶν τροχιοδρόμων ὑπολογίζονται εἰς 150 ἑκατομμ. τῶν δὲ λεωφορείων εἰς 120 ἑκατομμύρια. Ἀμαζαὶ δ' ὑπάρχουσιν ἐν Λονδίῳ 11,300 μετακομίζουσαι ἐτησίως περὶ τὰ 30 ἑκατομμύρια ἐπιβατῶν.

ΕΛΩ Κ' ΕΚΕΙ

Μεταξὺ φίλων.

- Ἐχεις καπνὸ;
- Ὁχι, δὲν παίρνω πλεῖα.
- Γιατί;
- Για νὰ κόψῃς τὸ κάπνισμα.